

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. N.**
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2021, č. j. MSK 40926/2021, ve věci
provedení záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Ostravy (správní orgán I. stupně) rozhodl o námitkách žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (rozhodnutí ze dne 24. 2. 2021). Žalobce se odvolal. Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný odvolání zamítl.
2. Žalobce do žaloby zkopíroval argumentaci, kterou uplatnil v odvolání. V odvolání přitom konkrétně zpochybnil dva z šesti příkazních bloků. Dále jen víceméně citoval z judikatury.

Na straně 6 žaloby dále zrekapituloval, jak na jeho odvolání reagoval žalovaný v napadeném rozhodnutí. Teprve na samém konci žaloby žalobce uvedl, že na odvolacích důvodech setrvává a ponechává na posouzení soudu, co z napadených příkazových bloků je schopen přečíst, nakolik jsou čitelné a zda lze z příkazového bloku č. B 1598197 přečíst formu zavinění přestupku. Nic víc žalobce neuvedl.

3. Žalovaný ve vyjádření podotkl, že žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, jelikož žalobcovy námitky fakticky nesměřují proti rozhodnutí žalovaného, ale proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy.
4. V replice žalobce toto tvrzení zpochybňuje s výslovným odkazem na stručný závěr jeho žaloby, který soud parafrázoval v předposlední větě bodu 2. tohoto rozsudku.
5. Soud se předně zabýval výtkou žalovaného, zda žaloba obsahuje žalobní body. Jakkoli žalobce v hlavní části žaloby vůbec nevznášel argumenty proti napadenému rozhodnutí (jelikož jen zkopíroval důvody odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí), soud nemohl žalobu odmítnout pro nedostatek žalobních bodů (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2015, č. j. 5 Afs 12/2015-39, *město Třemošice*). K posouzení toho, co je a není žalobním bodem totiž nelze užít tak přísný výklad, jak aplikuje Nejvyšší správní soud ve vztahu ke kasačním námitkám, které – v případě, že jen „kopírují“ obsah žaloby – bez dalšího odmítá (viz rozsudek ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Právě uvedené ovšem nebrání krajskému soudu, aby žalobu koncipovanou jako kopii odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí přezkoumal ve smyslu ustálené judikatury, dle níž *obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Neuvedl-li žalobce důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, musí krajský soud toto rozhodnutí hodnotit komplexně. Nelze mu tedy vytýkat, že se podrobně nevyjádří ke všemu, co žalobce do žaloby zkopíroval. Soud tedy přípravě odůvodnění tohoto rozsudku bude věnovat úsilí přiměřené tomu, které k sepsání žaloby vynaložil žalobce.
6. S přihlédnutím k výše uvedenému soud přezkoumal napadené rozhodnutí. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.)]. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
7. Žaloba není důvodná.
8. Ze správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně oznámil žalobci, že ke dni 11. 12. 2020 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče celkového počtu 12 bodů. Vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu do pěti pracovních dnů od doručení tohoto oznámení; současně ho upozornil, že uplynutím této lhůty pozbývá řidičské oprávnění (písemnost ze dne 14. 12. 2020). Dne 28. 12. 2020 obdržel správní orgán I. stupně žalobcovy námitky proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce tvrdil, že nespáchal ani jeden přestupek, na místě nebyl, vozidlo neřídil, příkazové bloky nepodepsal a s uloženou pokutou nesouhlasil. Dále mj. žádal, aby správní orgán provedl opravu záznamu bodů. Z následného správního řízení pak vzešlo prvostupňové rozhodnutí ze dne 24. 2. 2021, jímž Magistrát města Ostravy zamítl žalobcovy námitky proti záznamu bodů do registru řidičů. Přitom vycházel z níže specifikovaných příkazových bloků, z nichž jednoznačně určil protiprávní jednání, které odpovídalo bodově bonitovanému jednání dle přílohy zákona o provozu na

pozemních komunikacích. Správní orgán I. stupně tedy považoval všechny příkazové bloky za způsobilý podklad pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Přitom prvními dvěma pokutovými bloky ad a) a ad b) hlídka dopravní policie vyměřila pokutu za překročení rychlosti v obci dle § 18 odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Příkazovými bloky ad c) až ad f) pak hlídka policie pokutovala žalobce za to, že v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona za jízdy držel v ruce telefonní přístroj:

- a) příkazový blok ze dne 24. 06. 2019, série AJ/2018, číslo bloku B 1598197,
- b) příkazový blok ze dne 11. 12. 2019, série AB/2017, číslo bloku B 1264475,
- c) příkazový blok ze dne 11. 12. 2019, série AB/2017, číslo bloku B 1348404,
- d) příkazový blok ze dne 09. 06. 2020, série AC/2017, číslo bloku C 1822775,
- e) příkazový blok ze dne 19. 10. 2020, série AC/2017, číslo bloku C 1863002,
- f) příkazový blok ze dne 11. 12. 2020, série AC/2017, číslo bloku C 1874607.

9. Žalobce neuspěl ani s odvoláním proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný zjistil, že protiprávní jednání, které je patrné z jednotlivých příkazových bloků, koresponduje s body dle přílohy k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. Konkrétněji se pak vyjádřil k blokům ad a) a ad b), které žalobce konkrétněji zpochybňoval v odvolání. Z bloku ad a) lze vyčíst, že žalobce spáchal přestupek z nedbalosti (úmysl je přeškrtnutý) a i údaje uvedeny na bloku ad b) jsou čitelné a srozumitelné; tomu odpovídají také oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Žalovaný se konečně vypořádal i se statěmi judikátů, které žalobce „vtělil“ do textu odvolání.
10. Soud v obecné rovině předesílá, že nikoli každá vada příkazového bloku vede k jeho nezpůsobilosti posloužit jako podklad pro zápis bodů. Nezpůsobilost bloku zpravidla způsobuje chyba v označení přestupce, popisu přestupkového jednání a data právní moci rozhodnutí (podrobněji rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, body 17 a 18). Oproti tomu právní kvalifikace přestupkového jednání není základní náležitostí příkazního bloku, neboť body se zapisují na základě popisu jednání, nikoli dle jeho právní kvalifikace (navíc ke strohým formulacím v právní kvalifikaci skutku srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, bod 13).
11. S respektem k dispoziční zásadě (bod 6. shora) soud nepovažuje žalobní výtky za důvodné. Soud při zkoumání příkazových bloků věnoval pozornost jednak obecným otázkám, a to zda jsou pravomocné, zda z nich lze poznat, kdy se pravomocnými staly, jakého jednání, kdy a kde, se žalobce dopustil, jednak konkrétní otázce, kterou vznesl žalobce, a to v jaké formě zavinění žalobce přestupky spáchal.
12. Z žaloby – stejně jako z odvolání – vyčnívá žalobcova polemika s příkazními bloky ad a) a ad b).
13. Na rozdíl od žalobce neměl soud problém přecíst v příkazním bloku ad a), že žalobce spáchal přestupek z nedbalosti (úmysl je přeškrtnutý). Soud se domnívá, že při nahlížení do spisového materiálu žalobce nedolistoval na konec správního spisu, jelikož vedle „hůře“ čitelné kopie tohoto příkazového bloku na č. l. 28 správního spisu správní orgány založily

také „zřetelnou“ kopii tohoto příkazového bloku na č. l. 35. Tato jediná – v žalobě konkrétně uvedená – námitka je tedy nedůvodná.

14. Lichá je také výtku, že příkazový blok ad b) není z větší části čitelný. Soud z tohoto bloku vyčetl žalobcovo jméno a příjmení, jeho datum narození, adresu trvalého pobytu a číslo řidičského průkazu. Policista skutek popsal následujícím způsobem: „11. 12. 2019, 7:50 h, Petřvald, sil. I/59, obec, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost 50/72/69 km/h“. Dle soudu je z tohoto bloku jasné, kdy k přestupku došlo, kde se tak stalo, jakého jednání se žalobce dopustil a jakou povinnost tím porušil. Policista na bloku dále specifikoval, že na straně přestupce šlo o nedbalost a uvedl, že pokutu ve výši 500 Kč (slovy „pětset“) uložil „za přestupek dle § 125c/1F4 zák. č. 361/2000 Sb.“. Na bloku je dále uvedeno, že policista ho vydal v obci Petřvald dne 11. 12. 2019. Policista jako oprávněná úřední osoba je dostatečně označen služebním číslem a iniciálami, a tedy není pochyb o tom, kdo blok vystavil. Blok dále nese otisk úředního razítka, podpisy policisty a žalobce a je datovaný shodně se dnem vydání pokutového bloku.
15. Ve vztahu k zbylým pokutovým blokům žalobce neuvedl nic konkrétního, a ani soud neshledal, že by tyto trpěly typickými nedostatky, o nichž žalobce obecně referoval v žalobě. Správní orgány v řízení o záznamu o dosažení 12 bodů nedomýšlely něco, co v příkazových blocích není. Jednání v blocích popsané není zaměnitelné s jiným jednáním, jak se mylně domnívá žalobce. Z údajů uvedených v příkazových blocích nijak nevybočují ani navazující oznámení o uložení pokuty příkazem na místě (č. l. 4-9 správního spisu). O údajích obsažených v příkazových blocích soud, stejně jako oba správní orgány, které bloky vzhledly před ním, nemá žádných pochyb. Všechny bloky splňují podmínku dostatečné konkretizace a individualizace skutku. Rovněž lze poznat, že jsou pravomocné a od kterého dne. To díky přítomnosti datovaných podpisů úředních osob a žalobce na všech řešených blocích (§ 150 odst. 5 zákona č. 500/2002 Sb., správní řád). Soud tedy uzavírá, že všechny příkazové bloky jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Správní orgány tedy nepochybily, pokud je k tomuto účelu využily.
16. Stran zbylé velmi obecné polemiky, kterou žalobce v doslovném znění vložil jak do odvolání, tak do žaloby, krajský soud žalobce odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nímž – byť je stručné – se plně ztotožňuje. Žalobce ostatně v žalobě neuvedl, v čem se žalovaný při vypořádání těchto jeho námitek mýlil, resp. proč neměl pravdu.
17. Soud dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl (výrok I).
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 31. srpna 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu